

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124365198
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6124365198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 20, Žilina, zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom Tolstého 20, Žilina proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Mlynské nivy 7816/16, Bratislava o zaplatenie 258,97 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 17.3.2025, č. k. 30C/75/2024-74, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 258,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 258,97 eur od 17.6.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok II.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 427 ods. 1, § 428, § 517, § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“) a vecne tým, že dokazovaním bolo zistené, že vozidlo poškodeného bolo poškodené pri dopravnej nehode vozidlom škodcu, pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou tohto vozidla bola poistená u žalovaného. Touto skutočnosťou bola spôsobená škoda, pričom škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré vyplývajú z povahy prevádzky cestného motorového vozidla. Za túto škodu zodpovedá prevádzateľ motorového vozidla, poisteného u žalovaného, a to podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom svojej zodpovednosti sa zbaviť podľa § 428 Občianskeho zákonníka nemôže, keďže stret vozidiel v dôsledku zlyhania osôb v cestnej premávke pre nesprávnu techniku jazdy, resp. manipuláciu s vozidlom je javom, ktorý má pôvod v prevádzke motorových vozidiel po cestných komunikáciách a škode sa dalo zabrániť pri vynaložení úsilia, ktoré možno požadovať od vodiča motorového vozidla. Žalobca, na ktorého prešla pohľadávka od poškodeného aj s jej príslušenstvom podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, má právo na náhradu prípadnej spôsobenej škody proti žalovanému, keďže u tohto bola poistená zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorého vodič spôsobil škodu na vozidle poškodeného, a to podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca si uplatňoval náhradu škody vzniknutú uhradením nájmu za náhradné vozidlo a poplatku za pristavenie vozidla v

sume 3 482,64 eur, z čoho ale žalovaný neplnil časť 258,97 eur s DPH. Súd prvej inštancie konštatoval, že náklady na prenájom náhradného vozidla sú škodou v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., pretože žalovaný sa dostal dopravnou nehodou spôsobenú vozidlom poisteným u žalovaného do situácie, že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo za jeho poškodené vozidlo, čo nebolo výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma spočíva v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve poisťnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti svoje vozidlo používať. Užívanie náhradného vozidla počas trvania nájmu je preto v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou. Dokazovaním bolo zistené, že poškodenému vznikla škoda v súvislosti s užívaním náhradného vozidla vo výške 3 482,64 eur. Sporná nebola denná výška nájmu, ani poplatok za pristavenie, ale výlučne to, či oprava mala trvať 86 dní alebo 93 dní. Oprava bola v danom prípade skončená 15.3.2024, čo je preukázané z vyúčtovacej faktúry servisu adresovanej poškodenému, no bolo tiež preukázané, že ešte dňa 22.3.2024 sa vozidlo nachádzalo v servise, pričom krycí list bol doručený servisu až 17.4.2024 a žalovaný plnil skutočnú škodu až dňa 17.4.2024. Podstatné v tomto zmysle z hľadiska nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného motorového vozidla podľa názoru prvoinštančného súdu nie je to, kedy bolo vozidlo opravené, ale kedy skutočne získal poškodený dispozíciu s vozidlom, t. j. momentom jeho vydania poškodenému (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/94/2023). Bolo preukázané, že toto vozidlo bolo v servise ešte dňa 22.3.2024, kedy bol skončený nájom, dovtedy teda poškodený potreboval náhradné vozidlo a nájom bol do tohto dňa účelný, preto v danom prípade nemá žiadnu právnu relevanciu, kedy skutočne došlo k vydaniu vozidla servisom, ktorý obdržal krycí list až 17.4.2024, ale výlučne to, že ku dňu 22.3.2024 poškodený nemal svoje opravované vozidlo k dispozícii a musel v tejto situácii využiť možnosť nájmu náhradného vozidla, pretože svoje vozidlo nemal k dispozícii do 22.3.2024 a nemohol ho užívať výlučne pre protiprávne správanie klienta žalovaného. Nebol preto dôvod pre krátenie poisťného plnenia za zvyšných 7 dní v sume 258,97 eur. V súhrnnej skratke, žalovaný neoprávnene odmietol plniť časť plnenia v sume 258,97 eur. Súd preto zaviazal žalovaného k zaplateniu tejto sumy. Žalovaný mal podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poskytnúť žalobcovi plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania. Šetrenie poisťnej udalosti žalovaný skončil dňa 31.5.2024, preto mal poisťné plnenie poskytnúť najneskôr dňa 15.6.2024. Nasledujúcim dňom sa podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania, preto je žalovaný povinný plniť žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v úrokovej sadzbe o 5 % vyššej než bola platná základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania dňa 15.6.2024 (4,25 %), t. j. 9,25 % ročne. Na základe uvedeného súd prvej inštancie zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania v sadzbe 9,25% ročne zo sumy žalovanej istiny od ktorého príslušenstvo žalobca požadoval, t. j. od 17.6.2024, do zaplatenia. Žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný, žalobcovi preto súd prvej inštancie v súlade so zásadou úspechu vyjadrenou v § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. do 60 dní po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 258,97 eur titulom doplatku poisťného plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to z dôvodu vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré si právny predchodca žalobcu zapožičal od žalobcu v čase odo dňa 21.12.2023 do 22.3.2024. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná suma 258,97 eur titulom doplatku nákladov za prenájom náhradného vozidla je dôvodná, pričom tento záver súdu považoval žalovaný za nesprávny a v rozpore so skutkovým stavom, ktorý bol v konaní pred súdom prvej inštancie preukázaný. Žalovaný v zmysle Oznamenia o poisťnom plnení uhradil poškodenému - právnomu predchodcovi žalobcu náklady, ktoré vynaložil na prenájom náhradného vozidla do skončenia opravy vozidla ako dôvodné náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla za dni, keď bolo jeho poškodené motorové vozidlo skutočne opravované. Poškodený, t. j. právny predchodca žalobcu si dal opraviť poškodené motorové vozidlo v autoservise PGT s.r.o. Autoservis ukončil opravu poškodeného motorového vozidla dňa 15.3.2024, čo vyplýva aj z vystavenej faktúry zo dňa 15.3.2024, so splatnosťou dňa 18.3.2024. Predmetnú faktúru

žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie riadne predložil. Poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o nájme motorového vozidla na vopred určenú dobu od 21.12.2023 do 22.3.2024. Žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že dňa 15.3.2024 došlo k oprave poškodeného motorového vozidla a od tohto dňa už nebol žiaden dôvod na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dni 15.3.2024 nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenajaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Rovnako medzi škodou v podobe vynaloženia nákladov za užívanie náhradného motorového vozidla, v čase po ukončení opravy vozidla a zodpovednosťou poisteného za túto škodu, nie je daná príčinná súvislosť, a teda ani dôvod na jej náhrady zo strany poisťovateľa škodcu v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Súd prvej inštancie sa s vyššie uvedenou námietkou vôbec nezaoberal, v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie absentuje argumentácia, prečo súd prvej inštancie považoval nájom náhradného motorového vozidla za obdobie po vykonanej oprave poškodeného vozidla za dôvodný. Súd prvej inštancie len stroho vyslovil, že nájom náhradného vozidla je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, avšak žiadnym spôsobom nezrejmil, prečo mal za to, že tento nájom je dôvodný práve do dňa 22.3.2024. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobca deklaroval potrebu nájmu do doručenia krycieho listu, avšak tento krycí list bol autoservisu doručený až dňa 17.4.2024, pričom poškodený užíval vozidlo do dňa 22.3.2024 s tvrdením, že náhradné vozidlo odovzdáva aj napriek tomu, že jeho poškodené motorové vozidlo je stále v oprave. Dátum 22.3.2024 sa nezodpovedá ani s dňom vydania krycieho listu, ani s dňom vydania opraveného motorového vozidla poškodenému a žalovaný preto nepozná dôvod, ktorý viedol súd prvej inštancie k názoru, že nájom náhradného vozidla bol dôvodný práve do dňa 22.3.2024. Žalovaný mal za to, že pokiaľ z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodený vrátil náhradné vozidlo dňa 22.3.2024 aj napriek tomu, že autoservis mu ešte nevydal jeho opravené motorové vozidlo, súd prvej inštancie mal skúmať nutnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal otázkou, či bol nájom náhradného vozidla vôbec nevyhnutný a účelný, pretože z konania poškodeného tým, že vrátil náhradné vozidlo, pričom nemal k dispozícii svoje vozidlo, vyplýva, že poškodený náhradné vozidlo zrejme nepotreboval, keďže ho vrátil pred vydaním vlastného vozidla autoservisu. Nájom náhradného vozidla je nevyhnutný a účelný, ak je poškodený bez náhradného vozidla výrazne obmedzený na svojom bežnom dennom fungovaní a využívanie motorového vozidla je nevyhnutné pre udržanie tohto bežného štandardu. Pokiaľ bol poškodený schopný vrátiť náhradné vozidlo skôr, ako mal k dispozícii svoje motorové vozidlo, súd prvej inštancie mal skúmať, ako bolo možné, že poškodený toto náhradné vozidlo už k bežnému štandardu nepotreboval aj napriek tomu, že nemal k dispozícii ani svoje vozidlo. Sám súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal na nutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla, ale na druhej strane priznal žalobcovi náklady vynaložené na nájom náhradného vozidla za čas, kedy nájom nebol ani nutný, ani účelný. Je nepochybné, že dňa 15.3.2024 bolo poškodené vozidlo opravené a nič nebránilo poškodenému, aby si ho prevzal a užíval ho. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by poškodenému nejaká objektívna prekážka bránila prevziať si svoje opravené vozidlo už v deň ukončenia opravy vozidla. Súd prvej inštancie určil ako dôvodný nájom náhradného vozidla do dňa 22.3.2025, avšak bez riadneho ozrejmeneia, z akých zákonných ustanovení vychádzal pri určení, že žalovaný je povinný hradiť nájom náhradného vozidla aj po dni, kedy nájom prestal byť nevyhnutný a účelný. Skutočnosť, že poškodený nie je ochotný vrátiť náhradné vozidlo v deň, kedy je jeho motorové vozidlo opravené a plne funkčné, nemôže byť pripísaná na ťarchu žalovaného. Pokiaľ chce poškodený užívať náhradné vozidlo po dni skončenia opravy vozidla, nič mu v tom nebráni, avšak náklady na takýto nájom náhradného vozidla je povinný znášať sám. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vyslovil, že nájom náhradného vozidla bol dôvodný až do dňa 22.3.2024, pretože pred týmto dňom nemohol poškodený s vozidlom disponovať. Súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy námietku žalovaného, že poškodený nie je nútený čakať do doručenia krycieho listu, o jeho vydanie môže požiadať pred započatím opravy vozidla, resp. môže uhradiť opravu vozidla z vlastných zdrojov a následne si ju nechať preplatiť. Žalobca nepreukázal, že by poškodený nemohol niektorú z týchto možností využiť. Paradoxne súd prvej inštancie deklaruje, že podstatný pre ukončenie nájmu náhradného vozidla je okamih, kedy autoservis vydal vozidlo poškodenému. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu, ktoré predložil sám žalobca je nepochybné, že dňa 22.3.2024 bolo poškodené vozidlo ešte v autoservise a teda súd prvej inštancie v rozpore so skutkovým stavom tvrdil, že nájom náhradného vozidla bol dôvodný do dňa 22.3.2024 kedy získal poškodený dispozíciu s vozidlom. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že dňa 22.3.2024 sa opravované motorové vozidlo nedostalo do dispozičnej sféry poškodeného. O to viac by nemalo byť pripísané na ťarchu žalovaného nezodpovedné správanie autoservisu ako aj

poškodeného, jednak, že autoservis neinformoval poškodeného o tom, že vozidlo je opravené a jednak, že si poškodený opravené motorové vozidlo bezodkladne z autoservisu neprevzal. Odovzdaním vozidla do opravy uzatvorili autoservis a poškodený ústnu zmluvu o dielo, v zmysle ktorej je autoservis povinný vozidlo opraviť a poškodený je povinný autoservisu za túto prácu zaplatiť. Súd prvej inštancie sa ani slovom nevysporiadal s kardinálnou argumentáciou žalovaného, že údajná bežná prax autoservisov a to zadržiavanie opraveného motorového vozidla je v príkrom rozpore so zákonom. Je neprípustné, aby autoservis ignoroval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa uplatnenia zádržného práva a súd validoval toto protiprávne konanie. Žalovaný poukázal na to, že Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.2.2025, sp. zn. 42Cob/131/2023 vyslovil, že: „Odvolací súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že hoci krycí list poisťovne predstavuje doklad pre autoservis (a nakoniec aj pre poškodeného), že bude zabezpečené krytie predmetných nákladov poškodeného z povinného zmluvného poistenia škodcu, na druhej strane však vydanie opraveného motorového vozidla nemôže byť podmienené vydaním tohto dokladu. Pokiaľ tak servis postupoval, postupoval tak bez zjavného zákonného dôvodu, a za takéto konanie servisu nemôže zodpovedať poisťovňa (žalovaný). Inak povedané, pokiaľ servis nedôvodne zadržiava motorové vozidlo, čím spôsobí neúčelné výdavky, za uvedené výdavky nezodpovedá poisťovňa, avšak samotný servis. Poškodený (či majiteľ pohľadávky) si preto takéto náklady nemôže nárokovať z povinného zmluvného poistenia škodcu, ale svoj nárok si musí vymáhať od servisu, ktorý na jeho konanie nemá žiadnu zákonnú oporu. Správne preto konštatoval súd prvej inštancie, že čakanie na doručenie krycieho listu nemôže byť pripísané na ťarchu žalovaného.“ Súd prvej inštancie sa nezaoberal ani otázkou, aká bola účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla, keď bolo reálne opravené a poškodený ho bezdôvodne užíval nasledujúci týždeň po tom, čo bolo jeho vlastné vozidlo opravené. Pokiaľ žalobca tvrdí, že nájom náhradného vozidla bol nutný a účelný aj po dni skončenia opravy vozidla, je povinný toto svoje tvrdenie preukázať a podporiť dôkazmi. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že by nájom náhradného vozidla nemohol byť ukončený dňom skončenia opravy. V súvislosti s otázkou dôkazného bremena žalovaný poukázal na znenie čl. 8 C.s.p., rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 32Odo/1260/2004, komentár k C.s.p. a rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 38/2015. Žalovaný ďalej odkázal na judikát R 7/92, v zmysle ktorého je z hľadiska rozsahu náhrady škody potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného vozidla, zodpovedajúceho vozidlu poškodenému. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, ušlého zisku a účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní týchto nárokov v prípade, ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie. Podľa ustálenej judikatúry je poisťovňa povinná nahradiť poškodenému náklady za vypožičanie náhradného vozidla za obdobie, počas ktorého nemôže užívať svoje poškodené motorové vozidlo z dôvodu vykonávania opravy. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.3.2020, sp. zn. 4Co/10/2020 v ktorom súd konštatoval, že: „Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho vypožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto vypožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Náhradné vozidlo bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho vypožičania jednoznačná.“ Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 42Cob/131/2023 vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.2.2025 potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol nárok žalobcu čo do dĺžky nájmu náhradného vozidla zamietnutý a vyslovil, že: „V danom prípade priamo z faktúry predloženej servisom vyplýva, že motorové vozidlo bolo opravené dňa 16.09.2021, preto poškodený mal možnosť už od tohto momentu motorové vozidlo užívať a počnúc týmto dňom by nevznikali ďalšie náklady na prenájom motorového vozidla od spoločnosti PM-Rent s.r.o., ktoré náklady preto okresný súd správne vyhodnotil ako neúčelné. Odvolací súd nerozporuje tvrdenia žalobcu o tom, že poškodený bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla, ktorá skutočnosť sa musí odzrkadliť v tom, že mu budú nahradené všetky účelné a nevyhnutne vynaložené výdavky spojené s opravou poškodeného motorového vozidla. Ako však správne konštatoval okresný súd, žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla za obdobie od 17.09.2021 do 30.09.2021, keďže z predloženej faktúry vystavenej servisom vyplýva, že motorové vozidlo bolo opravené a pojazdné už dňa 16.09.2021. Týmto

okamihom tak mal poškodený možnosť motorové vozidlo užívať, a preto ďalší nájom motorového vozidla nebol dôvodný. Uvedené náklady tak nevznikli v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody (poškodením motorového vozidla), t. j. neboli účelne vynaložené. Príčinou vzniku nákladov za nájom motorového vozidla, za čas po ukončení opravy, nebola existujúca škoda na motorovom vozidle z titulu škodovej udalosti, ale nevyplatenie odplaty za vykonanú opravu, resp. nevydanie krycieho listu.“ Žalovaný zastával názor, že z listinného dôkazu - faktúry, ktorý v konaní predložil, celkom jednoznačne vyplýva deň, kedy bola ukončená oprava poškodeného motorového vozidla, a teda mal za to, že v konaní dostatočne preukázal, že žalobcovi vyplatil účelné a primerané náklady za prenájom náhradného motorového vozidla do skončenia opravy poškodeného vozidla, t. j. do dňa 15.3.2024. Naopak, žalobca ničím nepreukázal svoje tvrdenia, že by predložená faktúra mala byť opravcom vystavená ešte pred ukončením opravy, resp. nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý by si poškodený nemohol v tento deň prevziať svoje opravené motorové vozidlo a ukončiť ďalší neúčelný prenájom náhradného motorového vozidla. Podľa žalovaného súd prvej inštancie pochybil, keď zobral tvrdenia žalobcu za základ svojho rozhodnutia napriek tomu, že žalobca tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Rovnako pochybil, keď sa absolútne nevysporiadal s relevantnými vyjadreniami žalovaného, ani so súvisiacou judikatúrou, na ktorú žalovaný poukazoval. Žalovaný poukázal na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.6.2024, sp. zn. 8Co/46/2024, kde súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol: „pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bola významná skutočnosť, či v čase vykonania/dokončenia opravy poškodeného vozidla dňa 22.4.2021 mal poškodený možnosť získať/prevziať uvedené motorové vozidlo do svojej dispozície a toto užívať. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v odpore proti platobnému rozkazu, ktorým bolo žalobe vyhovené, tvrdil, že poškodený bol oprávnený užívať svoje motorové vozidlo už dňa 22.4.2021, t. j. v deň, keď podľa faktúry spoločnosti GALIMEX s.r.o. bola vykonaná oprava jeho motorového vozidla. Žalobca preto nebol oprávnený domáhať sa náhrady škody z dôvodu nemožnosti používania motorového vozidla aj dňa 23.4.2021 a pokiaľ mal poškodený prenajaté náhradné vozidlo aj v tento deň, nájomné za jeho užívanie nie je škodou, na náhradu ktorej by mal poškodený nárok z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ktorú by mal žalovaný uhradiť na základe povinného zmluvného poistenia za škodcu. Žalobca v tomto konaní poukazoval na krycí list vystavený žalovaným dňa 26.4.2021, v ktorom sa uvádza, že žalovaný šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 23.4.2021, uvedená okolnosť však nie je bez ďalšieho preukázaním nemožnosti prevziať si poškodeným opravené motorové vozidlo zo servisu pred týmto dňom. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v tomto prípade rezignoval na akúkoľvek argumentáciu o existencii dôvodov, ktoré poškodenému bránili v prevzatí motorového vozidla v čase, kedy podľa faktúry servisu vykonávajúceho opravu bola oprava ukončená. Odvolací súd sa tak stotožňuje so záverom okresného súdu, že žalobca nepreukázal účelnosť nákladov za prenájom motorového vozidla poškodeným aj za deň nasledujúci po dni vykonania opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. za deň 23. 4. 2021 a jeho nárok na zaplatenie žalovanej sumy z tohto titulu je nedôvodný.“ Vzhľadom na vyššie uvedené mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. Žalovaný mal tiež za to, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie postupoval arbitrárne, nezaoberal sa jednotlivými námietkami žalovaného voči uplatnenému nároku, ktoré žalovaný špecifikoval v odpore proti platobnému rozkazu. Žalovanému je známy fakt, že súd nemusí reagovať na každú námietku strany sporu, avšak mal za to, že súd prvej inštancie sa absolútne nezaoberal námietkami žalovaného, neprihliadol na skutočnosť, že žalobca žiadnymi dôkazmi nepodporil svoje tvrdenia, len sa priklonil na stranu žalobcu bez toho, aby svoje rozhodnutie riadne vysvetlil a odôvodnil, takéto rozhodnutie je arbitrárne, nepreskúmateľné a nemôže byť považované za správne. Súd prvej inštancie neozrejmlil, prečo mal za to, že poškodený nemohol požiadať o vydanie krycieho listu pred začatím opravy, neskúmal, či poškodený skutočne nemal finančné prostriedky na úhradu nákladov spojených s opravou. Súd prvej inštancie len na základe vlastnej úvahy dospel k názoru, že by bolo šikanózne požadovať od poškodeného, aby vrátil vozidlo v deň skončenia opravy, ale ani náznakom neskúmal, či bol poškodený skutočne neschopný vrátiť náhradné vozidlo skôr, resp. prečo bol nájom vozidla účelný práve do dňa 22.3.2024. Kompletný rozsudok súdu prvej inštancie je v rozsahu šiestich strán, pričom samotné odôvodnenie rozsudku tvorí v podstate jeden bod rozhodnutia, teda je podľa názoru žalovaného absolútne nedostatočné, arbitrárne a nepreskúmateľné. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu SR. Žalovaný tak mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a zároveň je v rozpore so základným právom na súdnu ochranu v zmysle ust. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nakoľko žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie čo do istiny, odvolanie sa týka aj úrokov z omeškania a trov

konania. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu voči žalovanému zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 22.4.2025, v ktorom uviedol, že žalovaný podľa jeho názoru v odvolaní neuviedol nijaké relevantné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by viedli k spochybneniu správnosti skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie a odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, pričom postoj žalovaného nemá vecné ani právne opodstatnenie. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vecne správne; mal zato, že súd sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania a plne sa stotožnil s názorom súdu obsiahnutým v odôvodnení rozhodnutia, preto nevidel dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Žalovaným prezentované odvolacie dôvody považoval žalobca za neopodstatnené a zavádzajúce, súd sa podľa jeho názoru podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami v tomto konaní a odôvodnenie rozsudku plne zodpovedá všetkým požadovaným náležitostiam v zmysle ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Odvolateľ v podstate vytýkal rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ním predpokladaným hodnotením skutkových okolností, procesného stavu v konaní a právnym názorom vo vzťahu k jeho návrhu na zamietnutie žaloby. Nie je však možné dôvodné vytýkať súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Žalobca sa plne stotožnil s vyslovenými závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých súd prvej inštancie považoval náklady na nájom náhradného vozidla za vynaložené nutne a účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Uvedené závery sú v súlade s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Žalobca sa v celom rozsahu pridržoval svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní a poukázal na ich obsah. V prejednávanom spore je podľa názoru žalobcu určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. V súvislosti s dĺžkou trvania nájmu a jej dôvodnosti žalobca v celom rozsahu poukázal na svoju argumentáciu pred súdom prvej inštancie a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. K námietkam žalovaného prezentovaným v odvolaní k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla žalobca uviedol, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnemu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 16.2.2023, sp. zn. III.ÚS 602/2022. Ústavný súd SR vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom náleze vyslovil stotožňujúci sa názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd SR definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že nepriznaním uplatneného nároku žalobcovi tak, ako navrhuje a odôvodňuje žalovaný, by predstavovalo porušenie zásady „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať, na zachovanie ktorej žalobca apeluje. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla

poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je podľa názoru žalobcu daný ním uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 93 dní, t. j. od 21.12.2023 do dňa 22.3.2024, pričom poškodený ukončil prenájom náhradného vozidla ešte predtým ako mal možnosť vyzdvihnúť si svoje opravené vozidlo z autoservisu, avšak žalovaný nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla priznal len za 86 dní trvania nájomného vzťahu. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že to bol práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Žalobca poukázal na to, že dátum a okolnosti doručenia krycieho listu neboli zo strany žalovaného v konaní rozporované. Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného predmetným nálezom Ústavného súdu SR. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola prirátateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťovnej udalosti prešla na poisťovňu. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako prirátateľným poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťovne. Prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať; škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. K uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevylučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Žalobca uviedol, že účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poistného v prospech poisťovne. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájomom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by poškodený mal reálnu a objektívnu možnosť prevziať si svoje vozidlo tak, ako tvrdí, teda v deň vystavenia faktúry za opravu. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise tak ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poisťovne žalovaného, keď medzi žalovaným a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, dorúčením ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah). Poškodený je momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou vinníka dopravnej nehody, ktorá si kladie podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jej poisťovňou, a to v prvom rade určením autorizovaných autoservisov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu. Výberom iného autoservisu by poškodený podstupoval značné riziko pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovni. Poškodený sa

tak stáva „vazalom“ poisťovne pri výbere autoservisu. Výberom autoservisu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s poisťovňou sa končí jeho súčinnosť s poisťovňou a túto v plnej miere preberá autorizovaný servis, ktorému je poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy, a to práve dorúčením krycieho listu. Krycí list predstavuje zabezpečenie úhrady nákladov za vykonanie opravy a protiplnením autoservisu je vydanie opraveného vozidla poškodenému. Je potrebné si uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poistenca žalovaného a inštrukcií poisťovne. V tejto súvislosti žalobca poukázal na synalagmatický charakter právneho vzťahu medzi autoservisom a poisťovňou. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému dorúčením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Nemožno dať za pravdu žalovanému v tom, že prenájom náhradného vozidla v období po vystavení faktúry za opravu bol výsledkom neochoty poškodeného prevziať si opravené vozidlo, práve naopak, takéto tvrdenie žalobca považoval za absurdné. Ako vyplýva z procesnej obrany žalobcu a z listinných dôkazov, poškodený nemá možnosť vyzdvihnúť si opravené vozidlo až do momentu úhrady plnenia za opravu, resp. do momentu doručenia krycieho listu poisťovňou. Úplne bezpredmetná je tiež námietka žalovaného o tom, že žalobca nepreukázal platobnú neschopnosť poškodeného resp., že súd neskúmal či poškodený nemal možnosť uhradiť opravu z vlastných prostriedkov. Pokiaľ by poškodený takúto možnosť mal, nevyužil by predsa možnosť reparácie nákladov z povinného zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že poškodený mal možnosť prevziať si vozidlo po oprave, bolo na ňom, aby uvedenú skutočnosť preukázal, nakoľko žalobca ani poškodený nemá ako preukázať negatívnu skutočnosť. Žalobca bol toho názoru, že dôkazné bremeno o tom, že poškodený mal reálnu možnosť si auto prevziať, zaťažovalo žalovaného. Zo žiadneho z dokumentov, ktoré sú súčasťou spisu však nevyplýva, že by poškodený bol upovedomený o ukončení opravy a mal tak možnosť vyzdvihnúť si opravené vozidlo už dňa 22.3.2024. Podstatné je, že samotná potreba opravy poškodeného vozidla a prenájmu náhradného vozidla vznikla v priamej príčinnej v súvislosti s konaním poistenca žalovaného. Od poškodeného, ktorý situáciu súvisiacu s poškodením jeho motorového vozidla klientom žalovaného sám nezavinil, nie je možné spravodlivo žiadať, aby si z vlastných finančných prostriedkov uhradil náklady spojené s opravou jeho poškodeného motorového vozidla. Žalobca bol presvedčený, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by bol poškodený žiadaný o úhradu nákladov spojených s opravou jeho motorového vozidla, keď tieto majú byť kryté z povinného zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody, pričom na zabezpečenie krytia predmetných nákladov slúži práve tzv. krycí list poisťovne smerujúci tak k splneniu záväzku autoservisu odovzdať opravené vozidlo poškodenému a objektívne mu tak umožniť jeho užívanie. Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádzalo v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom po doručení krycieho listu poisťovňou. Skutočnosť, že sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený ho nemohol užívať, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné vozidlo, je v príčinnej súvislosti s konaním poistenca žalovaného ako vinníka dopravnej nehody, a teda oprávnenou dobou nájmu náhradného vozidla pre účely priznania nároku na náhradu škody, a teda poskytnutia poistného plnenia, je celá doba zotrvania vozidla poškodeného v autoservise. Pokiaľ je doba zotrvania v autoservise podľa názoru poisťovne neprimeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, ale je to práve poisťovňa, ktorá má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom záväzkového vzťahu uzavretého s ním. Žalovaný okrem iných vo svojom odvolaní poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.6.2024, sp. zn. 8Co/46/2024, podľa ktorého pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bola v danom prípade významná skutočnosť, či v čase vykonania opravy poškodeného vozidla mal poškodený možnosť získať poškodené vozidlo do svojej dispozície. Žalobca k uvedenému uviedol, že v predmetnom prípade ide o odlišnú dôkaznú situáciu, nakoľko „podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v tomto prípade rezignoval na akúkoľvek argumentáciu...“, z čoho nepochybne vyplýva, že žalobca bol nečinný, čím neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal skutočnosti potrebné na rozhodnutie v jeho prospech. Žalobca podotkol, že ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli prekonané ďalšie rozhodnutia súdov, na ktoré poukázal žalovaný. Taktiež vo vzťahu k nálezu Ústavného súdu SR v odpore poukázal iba na jeho jednu vetu bez ďalšieho kontextu. Žalovaný v podanom odpore taktiež poukázal na judikát R 7/1992, ktorý žalobca považoval za irelevantný, nakoľko už bol prekonaný a to hlavne vyššie označeným

nálezom Ústavného súdu SR. V danej súvislosti žalobca poukázal na názor Krajského súdu v Žiline uvedeného v rozsudku zo dňa 12.11.2024, sp. zn. 9Co/129/2024, v ktorom odvolací súd uviedol: „Pokiaľ ide o poukaz žalovanej na judikát R 7/1992 vo vzťahu k účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že táto problematika je bližšie upravená neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ Žalobca považoval argumentáciu žalovaného ako aj rozhodovaciu prax, na ktorú v odvolaní poukázal za prekonanú, a to s poukazom na vyššie označený nález Ústavného súdu SR, ako aj s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax odvolacích súdov. V tejto súvislosti žalobca poukázal napr. na závery Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudku zo dňa 15.11.2023 sp. zn. 3Cob/94/2023 alebo na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, konkrétne rozsudok zo dňa 31.7.2024, sp. zn. 7Co/51/2024, rozsudok zo dňa 30.4.2024, sp. zn. 6Co/77/2023, rozsudok zo dňa 26.3.2024, sp. zn. 11Co/88/2023 a rozsudok zo dňa 26.3.2024, sp. zn. 9Co/107/2023. V poslednom označenom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že „nesúhlasí s obranou žalovaného o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatennej pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t. j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. príslubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t. j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavyšovala). Podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/94/2021 zo dňa 27.10.2021 a závery v ňom uvedené, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odklon od uvedených záverov je zdôvodnený neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie.“ Žalobca tiež poukázal na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.1.2025, sp. zn. 14Co/6/2025, ktorý vychádza z totožného skutkového stavu ako je v tomto prípade a v ktorom Krajský súd v Bratislave konštatoval nasledovné: „Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je preto potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 31.01.2024 a nachádzalo sa v ňom aj dňa 26.03.2024, kedy síce poškodený ukončil nájom náhradného motorového vozidla, avšak zo strany autoservisu v daný deň ešte nedošlo k vydaniu motorového vozidla; z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že autoservis vydáva opravované vozidlo až po predložení krycieho listu (potvrdenie vystavené autoservisom dňa 26.03.2024). Rovnako tak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že krycí list bol vydaný žalovanou až dňa 16.04.2024. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú poškodený bez vlastného zavinenia nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto je možné dospieť k záveru, že náklady za nájom náhradného vozidla boli po celú túto dobu vynaložené účelne.“ Okrem toho Krajský súd v Bratislave v predmetnom rozhodnutí vyslovil i to, že je nevyhnutné prihliadnuť najmä na partnerský vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, pričom práve

vydanie krycieho listu je skutočnosťou, ktorá poskytne partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa vo vzťahu k poškodenému skrátia nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany potrebné užívanie náhradného vozidla. Žalobca tiež zdôraznil, že skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poistenca žalovaného zotrúva v autoservise až do zaplatenia nákladov spojených s jeho opravou je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp., v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti. Nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní na základe uvedeného považoval žalobca za plne dôvodný. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je z jeho pohľadu plne v súlade s vykonaným dokazovaním a právne posúdenie zodpovedá povahe vynaloženia nákladov z hľadiska účelnosti, dôvodnosti a bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

6. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

8. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

9. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

10. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. účinného v čase dopravnej nehody náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

11. Odvolací súd v prejednávanej veci konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania a dospel k záveru o preukázaní nároku žalobcu. V prejednávanej veci žalobca (ako právny nástupca poškodeného) uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú poškodený utrpel na svojom motorovom vozidle, a to voči žalovanému ako poisťovni, ktorá mala uzavreté povinné zmluvné poistenie s poisteným, ktorý spôsobil škodu. Využívajúc svoje právo vyplývajúce jej z § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení teda uplatnil svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

12. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) sa žalobou domáhal od žalovaného ako poisťovne zaplatenia žalovanej sumy vo výške 258,97 eur spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 17.6.2024 do zaplatenia, titulom náhrady škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z. (z celkovej škody 3 482,64 eur ako rozdielu medzi uplatneným a priznaným poistným plnením) na tom skutkovom základe, že dňa 12.12.2023 došlo k poistnej udalosti (dopravnej nehode) spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodené motorové vozidlo užívať v čase jeho opravy (93 dní) a počas doby nevyhnutnej na opravu

poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o nájme náhradného vozidla užíval náhradné motorové vozidlo žalobcu za nájomné celkovo v sume 3 482,64 eur. Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako náhradu škody žalovaný čiastočne neuznal a neposkytol v tejto časti poistné plnenie (poistné plnenie poskytol vo výške 3 223,64 eur za dobu nájmu 86 dní).

13. Vo vzťahu k námietke žalovaného, týkajúcej sa uplatňovanej náhrady škody spočívajúcej v nákladoch za prenájom motorového vozidla, odvolací súd poukazuje na to, že z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. je zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. Z ustálenej judikatúry zároveň vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne, pričom posúdenie tejto otázky závisí od konkrétnych okolností prípadu. Vychádza sa pritom z toho, že zmyslom a účelom poskytnutia náhradného vozidla je zachovanie určitého životného štandardu poškodeného v situácii, keď dôjde k čiastočnému, resp. totálnemu poškodeniu vozidla. V prejednávanej veci nemožno konštatovať, že žalobca nepreukázal nevyhnutnosť dĺžky opravy motorového vozidla po dobu 93 dní, keď zároveň predložil v konaní čestné prehlásenie k dôvodom vypožičania náhradného vozidla, protokol o prenájme vozidla (o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla), faktúru za prenájom vozidla, oznámenie o poistnom plnení a potvrdenia o bežnej obchodnej praxi. Z tvrdení sporových strán a z predložených dôkazov (spolu s faktúrou za opravu vozidla predloženou žalovaným) zároveň vyplynulo, že prenájom vozidla trval odo dňa 21.12.2023 do 22.12.2023 (vozidlo Hyundai) v trvaní 2 dni a odo dňa 23.12.2023 do 22.3.2024 (vozidlo Peugeot) v trvaní 91 dní (dopravná nehoda sa stala dňa 12.12.2023). Faktúra za opravu vozidla bola vystavená dňa 15.3.2024 a krycí list bol doručený autoservisu dňa 17.4.2024, t. j. poškodený vrátil náhradné vozidlo v čase, kedy sa jeho vozidlo ešte nachádzalo v autoservise a zároveň pred doručením krycieho listu autoservisu. Prenájom vozidla tak trval v období opravy poškodeného motorového vozidla a v období po jeho oprave v čase keď ešte nebol doručený krycí list poisťovne autoservisu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky aplikovateľnú i na prejednanú vec (napríklad rozhodnutia, sp. zn. III. ÚS 602/2022, sp. zn. III. ÚS 476/2024). Pokiaľ poškodený nemôže v dôsledku škodovej udalosti z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo a riešenie ponúka nájom náhradného vozidla, vzniká otázka dĺžky trvania takého nájmu. Za účelné obdobie nájmu vozidla sa považuje doba od momentu, kedy bolo poškodené vozidlo prijaté do opravy až do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti a o výške poistného plnenia a poukazu finančných prostriedkov, resp. do jeho vydania poškodenému za predpokladu, že tento dobu nájmu úmyselne alebo z nebanlivosti nepredĺžil svojím úmyselným konaním alebo nebanlivosťou.

14. Žalovaný namietal, že pokiaľ bol poškodený schopný vrátiť náhradné vozidlo skôr, ako mal k dispozícii svoje motorové vozidlo, súd prvej inštancie mal skúmať, ako bolo možné, že poškodený toto náhradné vozidlo už k bežnému štandardu nepotreboval aj napriek tomu, že nemal k dispozícii ani svoje vozidlo. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na obsah čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 22.3.2024, t. j. zo dňa kedy poškodený vrátil náhradné vozidlo. V čestnom prehlásení poškodený deklaruje, že vozidlo sa nachádza v autoservise a čaká sa na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo, zároveň poškodený prehlásil, že prenájom vozidla bol nevyhnutný a po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii iné vozidlo. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno zo skutočnosti, že poškodený vrátil náhradné vozidlo skôr ako bol autoservisu doručený krycí list, vyvodzovať záver, že keď náhradné vozidlo nepotreboval od tohto dátumu, tak ho nepotreboval ani predtým. Naopak, z uvedeného čestného prehlásenia je potrebné vyvodiť, že nájom vozidla bol nevyhnutný do 22.3.2024 a po tomto čase buď nebol nevyhnutný, príp. poškodený vrátil náhradné vozidlo za účelom minimalizovania nákladov na prenájom vozidla, tak ako to uviedol žalobca v podaní - návrhu na pokračovanie v konaní (č.l. 28), čomu zodpovedá aj dĺžka samotnej opravy vozidla (86 dní). Konanie poškodeného možno tak zahrnúť skôr pod plnenie si prevenčnej povinnosti vzhľadom na

pomerne dlhú dobu opravy vozidla, ktorú ale napokon žalovaná akceptovala, keď priznala poškodenému poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla práve za dobu 86 dní, z čoho možno usudzovať, že žalovaná akceptovala uvedenú dĺžku opravy vozidla v autoservise.

15. Na základe vyššie uvedeného názoru vysloveného v rozhodnutiach Ústavného súdu SR, ku ktorému sa odvolací súd priklonil, potom možno v prejednávanej veci vyvodiť, že náklad za prenájom vozidla až do doby ukončenia nájmu (pred doručením krycieho listu autoservisu) možno považovať za nutne a účelne vynaložený náklad. V prejednávanej veci zároveň neboli z vykonaného dokazovania zistené také okolnosti, ktoré by svedčali úmyselnému alebo nedbanlivostnému konaniu poškodeného smerujúcemu k predĺženiu doby nájmu. Záver prvoinštančného súdu o opodstatnenosti nároku žalobcu preto odvolací súd považoval za správny.

16. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p., a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).